

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako kárný soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a členů JUDr. Zbyňka Poledny, Mgr. Davida Chaloupky, Mgr. Jaroslava Kocince, JUDr. Gabriely Vilímkové a Mgr. Barbory Kubíkové v právní věci kárného žalobce: **ministr spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 28, proti kárně obviněné: **JUDr. M. E., soudní exekutorka**, Exekutorský úřad Praha 4, se sídlem K Beránku 3, Praha 4, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudní exekutorky ze dne 26. 8. 2015, čj. MSP-172/2015-OSD-ENA/27,

t a k t o :

JUDr. M. E.,
soudní exekutorka,
Exekutorský úřad Praha 4, se sídlem K Beránku 3, Praha 4

I.

j e v i n n a

tím, že

I.a

její zaměstnanci F. H., Š. V. a Mgr. B. K. vydali v exekučních řízeních vedených u Exekutorského úřadu Praha 4 výzvy ke splnění vymáhané povinnosti:

- ze dne 25. 9. 2013, čj. 115 Ex 619/13 – 9,
- ze dne 5. 11. 2013, čj. 115 Ex 656/13 – 10,
- ze dne 10. 3. 2014, čj. 115 Ex 156/14 – 16,
- ze dne 15. 7. 2014, čj. 115 Ex 778/14 – 9,
- ze dne 1. 8. 2014, čj. 115 Ex 845/14 – 9,
- ze dne 21. 7. 2014, čj. 115 Ex 849/14 – 12,
- ze dne 6. 11. 2014, čj. 115 Ex 1021/14 – 9,
- ze dne 24. 9. 2014, čj. 115 Ex 1030/14 – 13,
- ze dne 27. 11. 2014, čj. 115 Ex 1394/14 – 13,
- ze dne 5. 1. 2015, čj. 115 Ex 1590/14 – 8,
- ze dne 19. 1. 2015, čj. 115 Ex 1626/14 – 11,
- ze dne 14. 1. 2015, čj. 115 Ex 1656/14 – 11,
- ze dne 19. 1. 2015, čj. 115 Ex 1720/14 – 10,
- ze dne 13. 1. 2015, čj. 115 Ex 1951/14 – 8,
- ze dne 29. 1. 2015, čj. 115 Ex 2103/14 – 12,
- ze dne 8. 1. 2015, čj. 115 Ex 2154/14 – 9,
- ze dne 30. 12. 2014, čj. 115 Ex 2248/14 – 11,

v nichž nesprávně vyčíslili odměnu za exekuci ve výši 3 000 Kč + DPH, přestože se jednalo o exekuční řízení k vymožení nízké pohledávky, u nichž je nutné minimální odměnu snížit na částku 1 500 Kč [§ 46 odst. 6 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve spojení s § 6 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční tarif“)],

přičemž JUDr. M. E. neučinila dostatečná opatření, aby zabránila vzniku a pokračování takového stavu,

t e d y

porušila povinnosti stanovené právním předpisem, konkrétně § 2, § 13, § 46 odst. 1 a 6 exekučního řádu, § 6 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu a čl. 5 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů,

t í m s p á c h a l a

kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 4 písm. a) exekučního řádu.

I.b

její zaměstnankyně Mgr. B. K., exekutorská kandidátka, nesnížila v příkazech k úhradě nákladů exekuce ze dne 13. 2. 2015, čj. 115 Ex 1720/14 – 15, ze dne 12. 8. 2014, čj. 115 Ex 845/14 – 9, a ze dne 10. 2. 2015, čj. 115 Ex 1951/14 – 18, odměnu za exekuci ve výši 3 000 Kč + DPH na 50 %, přestože se jednalo o exekuční řízení k vymožení nízké pohledávky, u nichž je nutné snížit minimální odměnu na částku 1 500 Kč [§ 6 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu], a povinní splnili podmínky § 46 odst. 6 exekučního řádu,

přičemž JUDr. M. E. neučinila dostatečná opatření, aby zabránila vzniku a pokračování takového stavu,

t e d y

porušila povinnosti stanovené právním předpisem, konkrétně § 2, § 13, § 46 odst. 1 a 6 exekučního řádu, § 6 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu a čl. 5 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů,

t í m s p á c h a l a

kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 4 písm. a) exekučního řádu.

I.c

kárně obviněná nesnížila v příkazech k úhradě nákladů exekuce ze dne 3. 11. 2014, čj. 115 Ex 845/14 – 28, ze dne 7. 10. 2014, čj. 115 Ex 1030/14 – 23, ze dne 24. 2. 2015, čj. 115 Ex 2103/14 – 19, ze dne 27. 1. 2015, čj. 115 Ex 1626/14 – 16, a ze dne 21. 1. 2015, čj. 115 Ex 1590/14 – 13, odměnu za exekuci ve výši 3 000 Kč + DPH na 50 %, přestože se jednalo o exekuční řízení k vymožení nízké pohledávky, u nichž je nutné snížit minimální odměnu na částku 1 500 Kč [§ 6 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu], a povinní splnili podmínky § 46 odst. 6 exekučního řádu,

t e d y

porušila povinnosti stanovené právním předpisem, konkrétně § 2, § 46 odst. 1 a 6 exekučního řádu, § 6 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu a čl. 5 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů,

t í m s p á c h a l a

kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

II.

Za uvedené delikty kárný senát uložil kárně obviněné podle § 116 odst. 9 exekučního řádu

p o k u t u v e v ý š i 10 000 Kč.

Tato pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 15082015.

O d ů v o d n ě n í :**I.****Kárná žaloba**

1. Kárný žalobce podal dne 1. 9. 2015 u Nejvyššího správního soudu návrh na zahájení kárného řízení se soudní exekutorkou JUDr. M. E. pro kárná provinění podle § 116 odst. 3 písm. a) a odst. 5 písm. a) exekučního řádu. Kárný žalobce vytkl kárně obviněné pochybení zaměstnanců, kteří vydali nezákonné výzvy ke splnění vymáhané povinnosti (skutek I.a), pochybení zaměstnanců, kteří vydali nezákonné příkazy k úhradě nákladů exekuce (skutek I.b), a pochybení soudní exekutorky spočívající ve vydání nezákonných příkazů k úhradě nákladů exekuce (skutek I.c).

*Skutek I.a****Nesprávné vyčíslení odměny ve výzvách ke splnění vymáhané povinnosti****Porušení povinností zaměstnanci*

2. Kárný žalobce založil kárnou žalobu na výsledcích kontroly provedené u Exekutorského úřadu Praha 4 dne 17. 3. 2015, při které bylo zjištěno, že zaměstnanci kárně obviněné (F. H., Š. V. a Mgr. B. K.) vydali nezákonné výzvy ke splnění vymáhané povinnosti v přesně nezjištěném počtu exekučních řízení, přinejmenším však v období od 25. 9. 2013 do 17. 3. 2015 v sedmnácti exekučních řízeních upřesněných ve výroku I.a. V předmětných výzvách zaměstnanci kárně obviněné nesprávně vyčíslili sníženou odměnu za exekuci ve výši 3 000 Kč + DPH, přestože se jednalo o exekuční řízení k vymožení nízké pohledávky, u nichž je nutné snížit odměnu za exekuci na částku 1 500 Kč + DPH.

3. Podle kárného žalobce byl takový postup v rozporu s § 46 odst. 6 exekučního řádu ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu. Vzhledem ke skutečnosti, že § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu odkazuje na § 6 exekučního tarifu jako celek, je nezbytné snížit i tzv. minimální odměnu odpovídající částce 3 000 Kč na 50 % této částky, splní-li dlužník dobrovolně svou povinnost (tj. bez přímé exekuce) ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy.

4. Ústavní soud shledal opačný postup v rozporu s čl. 1 odst. 1, čl. 11 odst. 1 a čl. 36 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“, viz nálezy ze dne 1. 3. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 8/06, č. 94/2007 Sb., ze dne 11. 6. 2009, sp. zn. II. ÚS 233/09, nebo ze dne 9. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 1994/09). Byť právní úprava po určitou dobu připouštěla odlišný výklad, ode dne 1. 3. 2012 (tj. od účinnosti novely exekučního tarifu provedené vyhláškou č. 63/2012 Sb.) lze po soudních exekutorech legitimně požadovat, aby k závěrům Ústavního soudu přihlédli (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2012, čj. 15 Kse 4/2012 – 84).

5. Zaměstnanci kárně obviněné se dopustili závažného porušení povinností stanovených právním předpisem ve smyslu § 116 odst. 5 písm. a) exekučního řádu s ohledem na četnost a plošnost pochybení. Předmětem kárné žaloby je tedy plošné systémové pochybení, neboť kárně obviněná nedoložila ani k žádosti Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“), že by v jiných řízeních postupovala v souladu s právními předpisy.

6. Navíc zaměstnanci kárně obviněné postupovali tímto způsobem i poté, kdy kárně obviněná obdržela výtku ministerstva ze dne 23. 4. 2012, čj. 165/2012-OSD-ENA/12, v níž byla upozorněna na judikaturu Ústavního soudu. V průběhu kontroly kárně obviněná uvedla, že předmětnou výtku nezohlednila, protože má na věc odlišný právní názor. Konkrétní právní argumentaci však nesdělila, kromě domněnky, že minimální odměnu podle § 6 exekučního tarifu již nelze snížit.

Porušení povinností kárně obviněnou

7. Podle kárného žalobce nepřipadá v úvahu zproštění odpovědnosti podle § 116 odst. 15 exekučního řádu, protože se jednalo o plošné pochybení všech zaměstnanců, kteří vydávali výzvy ke splnění vymáhané povinnosti, nikoliv o ojedinělý exces některého zaměstnance. Kárně obviněná ani nepřipustila, že by její zaměstnanci pochybili, ale naopak považovala popsany postup za správný. V odpovědi na protokol z kontroly kárně obviněná nejprve svůj postup obhajovala, ale závěrem sdělila, že považuje za správné respektovat názor ministerstva a že vydala pokyn k rozeslání výzvy ke splnění povinnosti se sníženou odměnou ve výši 1 500 Kč. Kárný žalobce uzavřel, že zaměstnanci kárně obviněné postupovali v rozporu se zákonem

na základě pokynu kárně obviněné, vytčené pochybení je proto třeba přičíst přímo kárně obviněné.

Skutek I.b

Nesprávné určení odměny v příkazech k úhradě nákladů exekuce vydaných zaměstnanci

8. Zaměstnankyně Mgr. B. K., exekutorská kandidátka, nesnížila v příkazech k úhradě nákladů exekuce (ze dne 13. 2. 2015, čj. 115 Ex 1720/14 – 15, ze dne 12. 8. 2014, čj. 115 Ex 845/14 – 9, a ze dne 10. 2. 2015, čj. 115 Ex 1951/14 – 18) odměnu pod částku 3 000 Kč, přestože povinní splnili podmínky podle § 46 odst. 6 exekučního řádu a jednalo se o nízké pohledávky. K právnímu posouzení kárný žalobce odkázal na výše uvedenou argumentaci.

9. Podle kárného žalobce lze stěžít předpokládat, že exekutorská kandidátka bude systémově volit při vydávání příkazů k úhradě nákladů exekuce odlišný postup od soudní exekutorky, u které je zaměstnána. Chybný postup exekutorské kandidátky je proto důsledkem chybně nastaveného systému v rámci exekutorského úřadu, kdy se kandidátka řídila pokyny kárně obviněné, které byly v rozporu s právní úpravou.

Skutek I.c

Nesprávné určení odměny v příkazech k úhradě nákladů exekuce vydaných kárně obviněnou

10. Ke snížení odměny za exekuci nedošlo ani v těch případech, kdy kárně obviněná mohla napravit (případně) pochybení zaměstnanců a dodatečně snížit odměnu za exekuci v příkazech k úhradě nákladů exekuce, a to ze dne 3. 11. 2014, čj. 115 Ex 845/14 – 28, ze dne 7. 10. 2014, čj. 115 Ex 1030/14 – 23, ze dne 24. 2. 2015, čj. 115 Ex 2103/14 – 19, ze dne 27. 1. 2015, čj. 115 Ex 1626/14 – 16, a ze dne 21. 1. 2015, čj. 115 Ex 1590/14 – 13.

11. Nadto, kárně obviněná svůj postup v příkazech k úhradě nákladů exekuce řádně neodůvodnila. Kromě povinností vyplývajících z § 11 odst. 1 písm. a) exekučního řádu tak kárně obviněná porušila také § 88 odst. 2 písm. f) exekučního řádu. Právo na řádné odůvodnění vyplývá z práva na spravedlivý proces podle čl. 36 Listiny. Postup kárně obviněné ve svém důsledku zasáhl i do práva povinných na ochranu majetku podle čl. 11 odst. 1 Listiny.

Závažnost jednání

12. Kárný žalobce odůvodnil závažnost vytčeného jednání zejména vznikem újmy povinným. Kárně obviněná se plošně obohacovala na jejich úkor, porušila tak právo povinných na ochranu jejich majetku. Jakkoliv se mohou částky, o které kárně obviněná navyšovala svou odměnu, jevit jako bagatelní, povinní bývají často osobami sociálně slabými a částka odpovídající 1 500 Kč + DPH může být pro ně citelná.

13. Navíc se jednalo o systémové a plošné pochybení, neboť kárně obviněná nedokázala doložit ani jediný případ, kdy by postupovala v souladu s právní úpravou.

14. K tíži kárně obviněné lze přičíst také skutečnost, že jí bylo popsáno jednání vytknuto ministerstvem již v roce 2012, ale kárně obviněná výtku nijak ve své činnosti nezohlednila a neposkytla přesvědčivé odůvodnění svého postupu v samotných příkazech k úhradě nákladů exekuce, ani ve vyjádření dohledovému orgánu.

15. Kárný žalobce navrhl uložení pokuty ve výši podle uvážení kárného soudu.

II. Vyjádření kárně obviněné

16. Kárně obviněná zdůraznila, že nesnižování odměny na částku 1 500 Kč nebylo úmyslem obohatit se, ale bylo důsledkem jazykového výkladu předmětného ustanovení, který považovala za správný. Kárně obviněná zastávala právní názor, že minimální odměnu již snížit nelze, jinak by pojem „*minimální odměna*“ ztratil smysl. Zákonodárce měl doplnit předmětné ustanovení o výši minimální odměny v případě dobrovolného plnění. Kárně obviněná se proto nedomnívala, že by se dopustila tak závažného kárného deliktu, pro který by měla být potrestána. Dokonce ani k námitkám proti příkazu k úhradě nákladů exekuce soud nezměnil výši minimální odměny, a tím utvrdil kárně obviněnou v možném výkladu minimální výše odměny.

17. Po kontrole ministerstva dne 17. 3. 2015 kárně obviněná vydala obratem pokyn, aby se minimální odměna snížila ve výzvách a v příkazech k úhradě nákladů exekuce na částku 1 500 Kč.

III. Splnění předpokladů pro věcné projednání

18. Všechny vytčené skutky se měly stát po 1. 1. 2013, pro posouzení odpovědnosti soudní exekutorky, včetně odpovědnosti za jednání jejích zaměstnanců se proto použije exekuční řád ve znění zákona č. 396/2012 Sb.

19. Exekuční řád ve znění účinném od 1. 1. 2013 stanoví v § 117 odst. 3 pouze objektivní tříletou lhůtu k podání návrhu na zahájení řízení, která byla v případě všech vytčených skutků zachována s ohledem na dobu, kdy ke kárným deliktům mělo dojít. Soud proto uzavřel, že kárná žaloba byla podána včas.

20. Dále soud hodnotil, zda kárná žaloba splňuje náležitosti stanovené exekučním řádem, zejména zda jsou skutky formulovány tak, aby odpovídaly znění exekučního řádu účinnému od 1. 1. 2013 a zda je možné přičíst pochybení zaměstnanců exekutorky exekutorce samotné, bez ohledu na vlastní kárnou odpovědnost těchto zaměstnanců (v podrobnostech viz dále odst. 32). Podle žalobního návrhu se měli skutků I.a a I.b fakticky dopustit zaměstnanci kárně obviněné, přičemž kárně obviněná žaloba vytýká, že neučinila dostatečná opatření, aby zabránila vzniku a pokračování nezákonného stavu. Odůvodnění kárné žaloby pak popis skutků upřesňuje. Kárný soud shledal vymezení skutků dostatečným. Z kárné žaloby je zřejmé, co je kárně obviněné vytýkáno, jsou označeni konkrétní zaměstnanci, jejichž jednání je kárně obviněné přičítáno, a skutky jsou popsány tak, že není pochyb o jejich obsahu nebo nezaměnitelnosti s jinými skutky. Soud neshledal ani nedostatky ve vymezení skutku I.c, jehož se měla dopustit vlastním jednáním kárně obviněná.

21. V této souvislosti soud podotýká, že rozhoduje o skutcích, které kárný žalobce v žalobě označil (viz § 220 odst. 1 trestního řádu), a nemůže sám dohledávat pochybení, kterých se měla kárně obviněná údajně dopustit. Jiný přístup by znamenal, že by kárný soud přestal být soudem a převzal by i roli kárného žalobce. Takový postup není v právním státě přijatelný (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2015, čj. 14 Kse 7/2014 – 54, odst. 22). Soud se proto zabýval pouze pochybeními, které byly kárně obviněné konkrétně vytčeny, a nezabýval se obviněním, podle kterého se měla dopustit obdobného pochybení „*v přesně nezjištěném počtu exekučních řízení*“ (srov. také rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2014, čj. 14 Kse 1/2013 – 119). Za tato neurčitá pochybení tedy soud kárně obviněnou netrestá, neboť skutkem je pouze konkrétní jednání identifikované tak, aby nebylo zaměnitelné s jiným. Ke skutečnosti, že kárně obviněná nedoložila k výzvě ministerstva žádný

exekuční spis, v němž by určila správnou výši minimální odměny v případě dobrovolného splnění podle § 46 odst. 6 exekučního řádu, soud přihlédl pouze při hodnocení systémovosti pochybení (viz dále odst. 75).

22. Kárný soud uzavřel, že kárná žaloba splňuje předpoklady pro její věcné projednání [byla podána osobou oprávněnou podle § 117 odst. 2 písm. a) exekučního řádu ve lhůtě stanovené v § 117 odst. 3 exekučního řádu a obsahuje stanovené náležitosti].

IV.

Skutečnosti zjištěné předběžným šetřením soudů

23. Ze zprávy Komory ze dne 25. 1. 2016 soud zjistil, že k uvedenému dni nenabylo právní moci žádné rozhodnutí kárného senátu Komory, kterým by byla soudní exekutorka JUDr. M. E. shledána vinnou z kárného provinění.

24. Podle evidence Nejvyššího správního soudu bylo s kárně obviněnou vedeno kárné řízení, které bylo zastaveno rozhodnutím ze dne 26. 1. 2012, čj. 11 Kse 19/2009 – 122. Kárný žalobce vzal žalobu zpět v celém rozsahu, protože v důsledku rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2010, sp. zn. 20 Cdo 4267/2007, změnil názor na postup kárně obviněné.

V.

Posouzení věci kárným soudem

Stanovení výše minimální odměny exekutora

25. Podstatou všech vytčených skutků je nesprávné vyčíslení odměny exekutorky v situacích, kdy povinný splní podmínky § 46 odst. 6 exekučního řádu, tedy uhradí ve lhůtě stanovené výzvou vymáhanou povinnost, zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného. Pokud jsou tyto podmínky dodrženy, exekutorovi náleží odměna pouze ve výši 50 %, jde-li o exekuci ukládající zaplacení peněžité částky [§ 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu]. Pro posouzení zákonnosti postupu kárně obviněné je rozhodné, zda je třeba snížit odměnu exekutora na polovinu i tehdy, náleží-li s ohledem na výši vymáhané částky exekutorovi pouze tzv. minimální odměna podle § 6 odst. 3 exekučního tarifu.

26. Odpověď na předestřenu otázku se měnila v různých obdobích, a to především s ohledem na změny textu rozhodných ustanovení. Kárný soud proto nejprve stručně připomíná historický vývoj právního rámce a jeho výkladu.

27. Ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu ve znění účinném do 31. 10. 2008 odkazovalo na celý § 6 téže vyhlášky bez členění na jednotlivé odstavce [„*Nestanoví-li se dále jinak, náleží exekutorovi, který upustil od provedení exekuce (§ 46 odst. 3 zákona), odměna a) ve výši 50 % odměny podle § 6, jde-li o exekuci ukládající zaplacení peněžité částky*“]. Tato skutečnost byla rozhodná pro závěr Ústavního soudu, podle kterého bylo třeba snížit na 50 % i tzv. minimální odměnu stanovenou v § 6 odst. 3 exekučního tarifu (viz např. nálezy sp. zn. II. ÚS 233/09 nebo sp. zn. II. ÚS 1994/09). Jinými slovy, pokud povinný splnil dobrovolně povinnost uloženou exekučním titulem a uhradil náklady exekuce (§ 46 odst. 3 exekučního řádu; nyní obdobně odstavec 6 téhož ustanovení), náležela exekutorovi odměna pouze ve výši 1 500 Kč. Podle Ústavního soudu „[n]ení pochyb o tom, že ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky ve znění do 31. 10. 2008, resp. jeho výraz „§ 6“ byl vylučitelný ústavně konformně ve smyslu shora vysvětleného snížení i minimální odměny exekutora, a to již s ohledem na jazykový výklad, neboť toto ustanovení, co se týče snížení odměny o 50 %, odkazovalo na celé ustanovení § 6, včetně jeho odstavce třetího o nejnižší částce odměny“ (nález sp. zn. II. ÚS 233/09).

28. Citovanými nálezy Ústavní soud navázal na plenární nález sp. zn. Pl. ÚS 8/06, kterým shledal protiústavnost právní úpravy neumožňující „ocení“ (ve vztahu k určení výše odměny exekutora) skutečnost, že povinný dlužník splní sám svoji povinnost bez přímé exekuce. Zvýhodnění skupiny exekutorů, u které povinný dlužník splnil svoji povinnost bez přímé exekuce, před skupinou exekutorů, kteří exekuci fakticky provedli, nemělo podle Ústavního soudu racionální odůvodnění. Exekuce může sloužit jen k uspokojení práva oprávněného a k úhradě nákladů exekučního řízení, včetně odpovídající odměny exekutora. Nesmí však povinnému způsobit nepřiměřenou újmu proto, že náležitě nezohledňuje jistý stupeň „dobrovolnosti“ ve splnění vymáhané povinnosti, po nařízení exekuce, ale stále ještě před jejím vynuceným provedením.

29. S účinností od 1. 11. 2008 byl § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu změněn vyhláškou č. 330/2008 Sb., která omezila odkaz na § 6 pouze ve vztahu k jeho prvnímu a druhému odstavci: „Nestanoví-li se dále jinak, náleží exekutorovi, který upustil od provedení exekuce (§ 46 odst. 3 zákona), odměna a) ve výši 50 % odměny podle § 6 odst. 1 a 2, jde-li o exekuci ukládající zaplacení peněžité částky [...]“. Výkladem předmětného ustanovení v období od 1. 11. 2008 do 29. 2. 2012 se zabýval Nejvyšší správní soud v rozhodnutí čj. 15 Kse 4/2012 – 84, v němž uzavřel, že s ohledem na výslovnou změnu textu § 11 exekučního tarifu, nelze na toto období vztáhnout výše citované závěry Ústavního soudu. Již ze samotného jazykového výkladu jednoznačně vyplývalo, že předmětné ustanovení neodkazuje na celý § 6, což bylo rozhodným důvodem argumentace Ústavního soudu, ale pouze na odstavce 1 a 2. Nesnížil-li v rozhodném období soudní exekutor svou minimální odměnu při dobrovolném splnění povinným o polovinu na 1 500 Kč, nejednal v rozporu s právními předpisy a v takovém postupu nebylo možné spatřovat kárné provinění.

30. Další novelou provedenou vyhláškou č. 63/2012 Sb. (s účinností od 1. 3. 2012) byl text § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu opět změněn tak, že slova „odst. 1 a 2“ byla vypuštěna a předmětné ustanovení odkazovalo opět na celý § 6 (shodně jako tomu bylo do 31. 10. 2008): „Splní-li povinný ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy ke splnění vymáhané povinnosti vymáhaný nárok a uhradí zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného (§ 46 odst. 6 zákona), náleží exekutorovi odměna a) ve výši 50 % odměny podle § 6, jde-li o exekuci ukládající zaplacení peněžité částky [...]“. Tím se právní režim stanovení minimální odměny v případě dobrovolného splnění vrátil do stavu, který zde byl do 31. 10. 2008. Povinnost krácení odměny opět platí i pro odměnu podle § 6 odst. 3 exekučního tarifu, tedy i částku ve výši 3 000 Kč je třeba při dobrovolném splnění snížit o 50 %. V rozhodnutí čj. 15 Kse 4/2012 – 84 Nejvyšší správní soud zdůraznil, že po 1. 3. 2012 lze po soudních exekutorech legitimně požadovat, aby bez dalšího přihlíželi k závěrům Ústavního soudu vyjádřeným mj. v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 8/06 a ve své činnosti je respektovali.

31. Nejstarší ze skutků vytčených kárnou žalobou se měl stát dne 25. 9. 2013 (výzva čj. 115 Ex 619/13 – 9), pro posouzení kárné žaloby je proto rozhodný právní stav exekučního tarifu ve znění vyhlášky č. 63/2012 Sb.

Skutky 1.a a 1.b

Předpoklady odpovědnosti za jednání zaměstnanců

32. Skutků vymezených v bodech 1.a a 1.b výroku tohoto rozhodnutí se měli dopustit zaměstnanci kárně obvinění. Exekuční řád ve znění účinném od 1. 1. 2013 považuje za (závažný) kárný delikt exekutora také (závažné) porušení povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem nebo usnesením Komory, dopustil-li se jich zaměstnanec exekutora [§ 116 odst. 4 písm. a) a odst. 5 písm. a) exekučního řádu]. I za nové právní úpravy je přičitatelnost jednání zaměstnanců exekutorovi založena na tom, že z jeho strany došlo k zanedbání povinností, jejichž důsledkem byl skutek spáchaný zaměstnancem. To odpovídá nejen v právu obvykle chápané odpovědnosti zaměstnavatele za zaměstnance, ale systematickým výkladem

je to zřejmé i z možnosti vyvinění plynoucí z § 116 odst. 15 exekučního řádu, podle kterého se exekutor může odpovědnosti za jednání zaměstnance zprostit pokud se prokáže, že provedl veškerá opatření, která po něm lze spravedlivě požadovat při řízení exekutorského úřadu podle § 13 odst. 1 exekučního řádu (blíže viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2015, čj. 15 Kse 7/2014 – 130, a ze dne 1. 12. 2014, čj. 14 Kse 5/2014 – 85).

33. Posouzení důvodnosti prvních dvou žalobních bodů je proto třeba rozčlenit na porušení povinností zaměstnanci a porušení povinností soudní exekutorkou. Nejprve je třeba zvážit, zda zaměstnanci porušili právní či stavovský předpis, případně usnesení Komory, a jak závažným způsobem. V případě kladné odpovědi na první otázku, je namíste zkoumat kvalitu řídicí činnosti soudní exekutorky z hlediska, zda je prokázána i její odpovědnost. Nakonec je třeba posoudit, zda existují podmínky pro vyvinění z odpovědnosti za jednání zaměstnanců podle § 116 odst. 15 exekučního řádu. Teprve u vyvinění přechází důkazní břemeno na kárně obviněnou.

Porušení povinností zaměstnanci

34. V souladu s výše uvedenými východisky kárný soud nejprve hodnotil, zda zaměstnanci kárně obviněné F. H., Š. V. a Mgr. B. K. (exekutorská kandidátka) porušili zákonnou či jinou povinnost při vydání výzev ke splnění vymáhané povinnosti v řízeních upřesněných ve výroku 1.a tohoto rozhodnutí a při vydání příkazů k úhradě nákladů exekuce v řízeních upřesněných ve výroku 1.b tohoto rozhodnutí.

35. Zaměstnanci soudního exekutora mohou na základě písemného pověření uděleného exekutorem vykonávat úkony exekuční činnosti a další činnosti za podmínek a v rozsahu stanoveném exekučním řádem (§ 5 odst. 2 exekučního řádu). Jsou tedy vázáni stejným právním rámcem (§ 2 exekučního řádu) jako soudní exekutor. Pro exekutorské kandidáty a koncipienty platí přiměřeně také ustanovení etického kodexu, která se jich mohou týkat (čl. 1 odst. 2 etického kodexu). I oni jsou tak při výkonu exekuční činnosti povinni postupovat nezávisle, svědomitě a pečlivě (čl. 5 etického kodexu).

36. Podle § 46 odst. 1 exekučního řádu exekutor (a tedy i jeho zaměstnanec), postupuje v exekuci rychle a účelně, přitom dbá ochrany práv účastníků řízení a třetích osob dotčených jeho postupem (srov. rozhodnutí čj. 14 Kse 5/2014 – 85 a čj. 15 Kse 7/2014 – 130). Kárnou žalobou je vytýkáno porušení práv účastníků řízení (povinných) stanovením nesprávné vyšší částky nákladů exekuce.

Skutek 1.a

37. Zaměstnancům kárně obviněné kárná žaloba vytkla nesprávné vyčíslení odměny exekutorky ve výzvách k dobrovolnému splnění. Kárný soud přisvědčil kárnému žalobci, že již v těchto výzvách je třeba vyčísřit odměnu exekutora ve snížené výši. Tento požadavek vyplývá ze samotného účelu a smyslu výzvy, která informuje povinného o výši nákladů pro případ, že výzvě vyhová. Výslovně je předmětný požadavek promítnut také do § 46 odst. 6 exekučního řádu, podle kterého exekutor zašle povinnému společně s vyrozuměním výzvu ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok, zálohu na „snížené náklady exekuce“ a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že exekutor neprodleně vydá příkaz k úhradě nákladů exekuce, splní-li povinný ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy vymáhaný nárok a uhradí zálohu. Právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce je exekuce provedena.

38. Mezi stranami není sporné, že s ohledem na nízkou výši částek, pro které byla vedena exekuční řízení upřesněná ve výroku 1.a tohoto rozhodnutí, náležela kárně obviněné pouze minimální odměna podle § 6 odst. 3 exekučního tarifu. Pokud by povinný výzvám vyhověl a splnil předpoklady § 46 odst. 6 exekučního řádu, bylo by třeba tuto minimální odměnu snížit

na polovinu (viz výše odst. 30 a 31). Výzvy měly proto obsahovat informaci o odměně exekutorky ve výši 1 500 Kč (+ DPH).

39. Listinnými důkazy provedenými při jednání bylo prokázáno, že dále upřesněné výzvy obsahovaly údaj o odměně exekutorky ve výši 3 000 Kč:

- výzva ze dne 25. 9. 2013, čj. 115 Ex 619/13 – 9, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 5. 11. 2013, čj. 115 Ex 656/13 – 10, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 10. 3. 2014, čj. 115 Ex 156/14 – 16, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 15. 7. 2014, čj. 115 Ex 778/14 – 9, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 1. 8. 2014, čj. 115 Ex 845/14 – 9, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 21. 7. 2014, čj. 115 Ex 849/14 – 12, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 6. 11. 2014, čj. 115 Ex 1021/14 – 9, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 24. 9. 2014, čj. 115 Ex 1030/14 – 13, vydaná Š. V.,
- výzva ze dne 27. 11. 2014, čj. 115 Ex 1394/14 – 13, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 5. 1. 2015, čj. 115 Ex 1590/14 – 8, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 19. 1. 2015, čj. 115 Ex 1626/14 – 11, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 14. 1. 2015, čj. 115 Ex 1656/14 – 11, vydaná B. K.,
- výzva ze dne 19. 1. 2015, čj. 115 Ex 1720/14 – 10, vydaná Š. V.,
- výzva ze dne 13. 1. 2015, čj. 115 Ex 1951/14 – 8, vydaná B. K.,
- výzva ze dne 29. 1. 2015, čj. 115 Ex 2103/14 – 12, vydaná B. K.,
- výzva ze dne 8. 1. 2015, čj. 115 Ex 2154/14 – 9, vydaná F. H.,
- výzva ze dne 30. 12. 2014, čj. 115 Ex 2248/14 – 11, vydaná F. H..

40. Vydání výzev, v nichž nebyla odměna exekutorky snížena na 1 500 Kč, bylo v rozporu s § 11 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 6 odst. 3 exekučního tarifu ve znění účinném od 1. 3. 2012. Přestože samotnou výzvou nebyla povinným uložena žádná povinnost a nedošlo k neoprávněnému zkrácení jejich majetku, nesprávně vyčíslená odměna informující povinné o povinnosti uhradit vyšší částku mohla ovlivnit jejich úvahu, zda jsou schopni výzvě k dobrovolnému splnění vyhovět. Nesprávná informace o výši dlužné částky tak mohla vést k pokračování exekučního řízení a navýšení celkových nákladů. Nadbytečná délka řízení mohla mít negativní dopad i do práv oprávněných.

41. Kárný soud proto považuje popsané jednání za natolik společensky nebezpečné, že představuje kárný delikt podle § 116 odst. 4 písm. a) exekučního řádu.

Skutek 1.b

42. Dále kárná žaloba vytýká, že exekutorská kandidátka Mgr. B. K. vydala nezákonné příkazy k úhradě nákladů exekuce v řízeních vedených pod sp. zn. 115 Ex 845/14, sp. zn. 115 Ex 1720/14 a sp. zn. 115 Ex 1951/14. I tento žalobní návrh kárný soud shledal důvodným.

43. Listinnými důkazy provedenými při jednání bylo prokázáno, že v citovaných řízeních povinní splnili podmínky § 46 odst. 6 exekučního řádu. Tuto skutečnost kárně obviněná nepopřela.

44. Výzva k dobrovolnému splnění čj. 115 Ex 845/14 – 9 byla povinné doručena dne 5. 8. 2014 (viz doručenká připojená k č. listu 8 exekučního spisu). Podle seznamu plateb založeného v předmětném exekučním spisu povinná uhradila celou dlužnou částku dne 12. 8. 2014, tedy ve třicetidenní lhůtě předvídané v § 46 odst. 6 exekučního řádu.

45. Výzva k dobrovolnému splnění čj. 115 Ex 1720/14 – 10 byla povinné doručena dne 2. 2. 2015 (k doručení došlo fikcí podle § 49 odst. 4 o. s. ř., viz doručenko připojená k č. listu 10 exekučního spisu). Podle seznamu plateb založeného v předmětném exekučním spisu povinná uhradila celou dlužnou částku dne 13. 2. 2015, tedy ve třicetidenní lhůtě předvídané v § 46 odst. 6 exekučního řádu.

46. Výzva k dobrovolnému splnění čj. 115 Ex 1951/14 – 8 byla povinnému doručena dne 3. 2. 2015 (viz doručenko připojená k č. listu 8 exekučního spisu). Podle seznamu plateb založeného v předmětném exekučním spisu povinný uhradil celou dlužnou částku dne 10. 2. 2015, tedy ve třicetidenní lhůtě předvídané v § 46 odst. 6 exekučního řádu.

47. V předmětných exekučních řízeních kárně obviněné náležela v souladu s výše uvedenou argumentací snížená odměna ve výši 1 500 Kč (+ DPH), přesto exekutorská kandidátka Mgr. B. K. vydala příkazy k úhradě nákladů exekuce ze dne 12. 8. 2014, čj. 115 Ex 845/14 – 19, ze dne 13. 2. 2015, čj. 115 Ex 1720/14 – 15, a ze dne 10. 2. 2015, čj. 115 Ex 1951/14 – 18, v nichž stanovila odměnu exekutorky ve výši 3 000 Kč (+ DPH).

48. Popsaným jednáním zaměstnankyně kárně obviněné Mgr. B. K. porušila § 46 odst. 6 exekučního řádu ve spojení s § 6 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu ve znění od 1. 3. 2012. Nesprávným vyčíslením odměny exekutorky došlo k neoprávněnému odnětí majetku povinných. Kárný soud přisvědčil kárnému žalobci, že byť překročení odměny o 1 500 Kč (+ DPH) nedosahuje vysoké částky, může pro povinné představovat citelnou újmu s ohledem na jejich sociální situaci. Exekutorská kandidátka jednala také v rozporu s obecnými povinnostmi stanovenými v § 46 odst. 1 exekučního řádu a čl. 5 etického kodexu, podle kterých exekutor (a tedy i jeho zaměstnanec, viz výše odst. 35 a 36) jedná svědomitě a pečlivě a dbá ochrany práv účastníků řízení.

Porušení povinností kárně obviněnou ve vztahu ke skutkům 1.a a 1.b

49. Podle § 13 odst. 1 exekučního řádu soudní exekutor řídí činnost exekutorského úřadu. Řídící povinnost v sobě implicitně zahrnuje také povinnost kontroly zaměstnanců soudním exekutorem (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 15 Kse 7/2014 – 130). Tento závěr je ostatně výslovně promítnut do čl. 11 odst. 3 etického kodexu, podle kterého „[e]xekutor vede kancelář svého úřadu tak, aby nebyla snižována důstojnost exekutorského stavu. Provádění kancelářských úkonů svěříje pouze osobám náležitě kvalifikovaným, odpovědným a bezúboňným a soustavně na jejich činnost dohlíží“.

50. Soudní exekutor může pověřit své zaměstnance k provádění úkonů exekuční a další činnosti (§ 5 odst. 2 exekučního řádu), nemůže se tím však zbavit odpovědnosti za jednání zaměstnanců, zejména pokud je řádně a soustavně nekontroluje. Podle § 116 odst. 1 exekučního řádu není kárnou odpovědností kandidáta nebo koncipienta dotčena kárná odpovědnost exekutora. V případě odpovědnosti soudního exekutora za jednání zaměstnance se ovšem přidává kvalifikovanost, spočívající v pochybení při řízení chodu exekutorského úřadu. Odpovědnosti za zaměstnance se soudní exekutor může zprostit pouze za podmínek stanovených v odstavci 15 téhož ustanovení (viz dále odst. 60 a násl.).

51. V průběhu řízení před kárným soudem bylo prokázáno, že kárně obviněná nedostala povinnosti řádně řídit chod exekutorského úřadu a soustavně dohlížet na činnost zaměstnanců. Kárně obviněná se k výše popsanému jednání zaměstnanců hlásila, schvalovala jej a tvrdila, že je správné a zákonné (viz vyjádření kárně obviněné ze dne 20. 5. 2015, ze dne 12. 6. 2015, a vyjádření ke kárné žalobě). Jednání zaměstnanců je tedy přímo přičitatelné kárně obviněné.

52. Kárně obviněná obhajovala svůj postup přesvědčením, že stanovení výše odměny v předmětných exekučních řízeních bylo otázkou jejího právního názoru. Ve vyjádření

ministerstvu ze dne 12. 6. 2015 uvedla, že nemá jinou právní argumentaci než „český“ výklad, který svědčí pro závěr, že „*je-li vyřčeno minimální odměna, je tato minimální*“. Zároveň připustila, že v důsledku přesvědčení o správnosti tohoto výkladu nebyla odměna před provedenou kontrolou snižována. Obdobně i ve vyjádření k protokolu o kontrole ze dne 20. 5. 2015 kárně obviněná vyslovila přesvědčení, že „*téma minimální odměny [je] stále ustanovením, na které lze mít svůj právní názor*“, a odkázala na rozhodnutí soudu o námitkách proti příkazu k úhradě nákladů exekuce v řízení vedeném pod sp. zn. 115 Ex 845/14. Na tomto stanovisku setrvala i ve vyjádření ke kárné žalobě.

53. Kárný soud této obhajobě nepřisvědčil. Exekutoři, na něž stát přenesl část výkonu moci soudní, jsou nadáni nezávislostí (viz § 2 exekučního řádu) a mají právo zastávat vlastní právní názor, za který nemohou být postiženi. Zastávání právního názoru ovšem nemůže sloužit k legitimizaci jakéhokoliv výkladu určitého právního ustanovení. Soudní exekutoři jsou tak kárně odpovědní za své „*excesivní přebmaty, pod něž lze jistě podřadit porušení zřejmého a nesporného ustanovení zákona, případně jeho interpretaci naprosto extrémním a nepřijatelným způsobem*“ (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2011, čj. 14 Kse 6/2010 – 181, nebo ze dne 13. 5. 2015, čj. 15 Kse 1/2015 – 48).

54. Při posouzení, zda postup kárně obviněné představoval legitimní právní názor, nebo porušení zřejmého a nesporného ustanovení zákona, kárný soud vyšel zejména z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 15 Kse 4/2012 – 84, které jednoznačně upozornilo, že na stanovení minimální odměny od 1. 3. 2012 je třeba opět plně vztáhnout závěry Ústavního soudu vyjádřené v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 8/06, sp. zn. II. ÚS 233/09 nebo sp. zn. II. ÚS 1994/09. Rozhodnutí čj. 15 Kse 4/2012 – 84 bylo vydáno dne 25. 9. 2012, tedy rok před nejstarším ze skutků, který je vytyčen kárně obviněné (viz výše odst. 39).

55. Dovolávala-li se kárně obviněná jazykového výkladu, podle kterého minimální odměnu již údajně nelze krátit, postačí odkázat na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1994/09, který takový výklad výslovně odmítl: „*Obecný soud argumentuje jazykovým výkladem ustanovení § 6 odst. 3 vyhlášky, podle něhož odměna soudního exekutora podle § 6 odst. 1 vyhlášky činí nejméně 3 000 Kč a nelze ji již dále podle § 11 odst. 1 téže vyhlášky snižovat. Tomuto výkladu lze oponovat výslovným zněním ustanovení § 11 odst. 1 citované vyhlášky, které, co se týče snížení odměny o 50 %, odkazuje na celé ustanovení § 6, včetně jeho odstavce třetího o nejmenší částce odměny.*“

56. Kárně obviněná tedy nemohla mít jakýchkoliv pochyb o způsobu výpočtu minimální odměny v případě splnění podmínek § 46 odst. 6 exekučního řádu. Za této situace nepovažuje kárný soud obhajobu vlastním právním názorem za důvodnou.

57. Na tomto závěru nic nezměnilo ani usnesení ze dne 15. 9. 2014, čj. 148 Exe 3018/2014 – 24, kterým Obvodní soud pro Prahu 7 zrušil příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 12. 8. 2014, čj. 115 Ex 845/14 – 19. Byť v tomto usnesení obvodní soud uvedl, že kárně obviněná správně vyčíslila jednotlivé položky tvořící náklady exekuce a rozhodla o nákladech exekutora, vyslovil tento názor nad rámec nezbytného odůvodnění. Obvodní soud zrušil příkaz k úhradě nákladů exekuce z jiných důvodů a náklady exekuce se blíže nezabýval. Pro kárně obviněnou byl závazný zrušující výrok předmětného usnesení, který byl odůvodněn nesprávným určením nákladů oprávněného. Ze zmínky obvodního soudu o správné výši nákladů exekuce nemohla kárně obviněná nabýt legitimního dojmu o správnosti svého postupu, neboť tato zmínka neměla oporu ve výroku a nebyla ani nijak odůvodněna. To platí tím spíše, že uvedená letmá zmínka obvodního soudu učiněná nad rámec rozhodných důvodů byla v rozporu s jednoznačnou judikaturou Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu.

58. Postup kárně obviněné proto kárný soud neshledal legitimní aplikací vlastního právního názoru, ale porušením již ustáleného výkladu právního předpisu.

59. Na základě zjištěných skutečností kárný soud uzavřel, že z hlediska kárné odpovědnosti kárně obviněná odpovídá za jednání svých zaměstnanců, které schválila a mylně považovala za správné.

Podmínky vyvinění z odpovědnosti za zaměstnance

60. Podle § 116 odst. 15 exekučního řádu se exekutor zproští odpovědnosti za kárný delikt podle odstavců 4 a 5 (tedy za jednání zaměstnanců), pokud se prokáže, že provedl veškerá opatření, která po něm lze spravedlivě požadovat při řízení exekutorského úřadu podle § 13 odst. 1 téhož zákona. Důkazní břemeno pro splnění podmínek vyvinění z odpovědnosti za jednání zaměstnance přitom spočívá na exekutorovi.

61. Kárně obviněná netvrdila, a tím méně prokázala, že učinila veškerá opatření, která lze po ní spravedlivě požadovat při řízení exekutorského úřadu podle § 13 odst. 1 exekučního úřadu, aby zabránila pochybení zaměstnanců popsaným ve výroku I.a a I.b tohoto rozhodnutí. Existence opatření naplňujících požadavky § 116 odst. 15 exekučního řádu nevyplývala ani z provedeného dokazování. Tento nedostatek byl pravděpodobně důsledkem mylného přesvědčení kárně obviněné o správnosti postupu zaměstnanců.

62. Soud proto uzavřel, že kárně obviněná neprokázala splnění podmínek, za nichž by se mohla zprostit odpovědnosti za jednání zaměstnanců.

Skutek I.c

63. Kárně obviněné je dále kladeno za vinu, že vydala nezákonné příkazy k úhradě nákladů exekuce v řízeních vedených pod sp. zn. 115 Ex 845/14, sp. zn. 115 Ex 1030/14, sp. zn. 115 Ex 1590/14, sp. zn. 115 Ex 1626/14 a sp. zn. 115 Ex 2103/14, v nichž povinní splnili podmínky § 46 odst. 6 exekučního řádu. I tento žalobní návrh je důvodný.

64. Listinnými důkazy provedenými při jednání bylo prokázáno, že v citovaných řízeních povinní splnili podmínky § 46 odst. 6 exekučního řádu. Tuto skutečnost kárně obviněná nepopřela.

65. Výzva k dobrovolnému splnění čj. 115 Ex 845/14 – 9 byla povinné doručena dne 5. 8. 2014 (viz doručeníka připojená k č. listu 8 exekučního spisu). Podle seznamu plateb založeného v předmětném exekučním spisu povinná uhradila celou dlužnou částku dne 12. 8. 2014, tedy ve třicetidenní lhůtě předvídané v § 46 odst. 6 exekučního řádu. Příkaz k úhradě nákladů exekuce čj. 115 Ex 845/14 – 19 byl zrušen usnesením Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 15. 9. 2014, čj. 148 Exe 3018/2014 – 24 (viz výše odst. 57). Následně kárně obviněná vydala dne 3. 11. 2014 nový příkaz k úhradě nákladů exekuce čj. 115 Ex 845/14 – 28, v němž opět stanovila svou odměnu ve výši 3 000 Kč (+ DPH).

66. Výzva k dobrovolnému splnění čj. 115 Ex 1030/14 – 13 byla povinné doručena dne 26. 9. 2014 (viz doručeníka připojená k č. listu 12 exekučního spisu). Podle seznamu plateb založeného v předmětném exekučním spisu povinná uhradila celou dlužnou částku ve dnech 6. a 7. 10. 2014, tedy ve třicetidenní lhůtě předvídané v § 46 odst. 6 exekučního řádu.

67. Výzva k dobrovolnému splnění čj. 115 Ex 1590/14 – 8 byla povinné doručena dne 26. 1. 2015 (viz doručeníka připojená k č. listu 8 exekučního spisu). Podle seznamu plateb založeného v předmětném exekučním spisu povinná uhradila celou dlužnou částku již dne 20. 1. 2015, tedy ještě před započítáním třicetidenní lhůty předvídané v § 46 odst. 6 exekučního řádu.

68. Výzva k dobrovolnému splnění čj. 115 Ex 1626/14 – 11 byla povinné doručena dne 27. 1. 2015 (viz doručenko připojená k č. listu 11 exekučního spisu). Podle seznamu plateb založeného v předmětném exekučním spisu povinná uhradila celou dlužnou částku ještě téhož dne 27. 1. 2015, tedy ve třicetidenní lhůtě předvídané v § 46 odst. 6 exekučního řádu.

69. Výzva k dobrovolnému splnění čj. 115 Ex 2103/14 – 12 byla povinné doručena dne 16. 2. 2015 (k doručení došlo fikcí podle § 49 odst. 4 o. s. ř.; viz doručenko připojená k č. listu 12 exekučního spisu). Podle seznamu plateb založeného v předmětném exekučním spisu povinná uhradila celou dlužnou částku dne 23. 2. 2015, tedy ve třicetidenní lhůtě předvídané v § 46 odst. 6 exekučního řádu.

70. V předmětných exekučních řízeních kárně obviněné náležela v souladu s výše uvedenou argumentací odměna pouze ve výši 1 500 Kč, přesto kárně obviněná vydala příkazy k úhradě nákladů exekuce ze dne 3. 11. 2014, čj. 115 Ex 845/14 – 28, ze dne 7. 10. 2014, čj. 115 Ex 1030/14 – 23, ze dne 21. 1. 2015, čj. 115 Ex 1590/14 – 13, ze dne 27. 1. 2015, čj. 115 Ex 1626/14 – 16, a ze dne 24. 2. 2015, čj. 115 Ex 2103/14 – 19, v nichž stanovila svou odměnu v plné výši 3 000 Kč (+ DPH). Již výše kárný soud uzavřel, že ze strany kárně obviněné se nejednalo o legitimní aplikaci vlastního právního názoru, ale o porušení jednoznačného právního předpisu.

71. Popsaným jednáním kárně obviněná porušila § 46 odst. 6 exekučního řádu ve spojení s § 6 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu ve znění od 1. 3. 2012. Nesprávným vyčíslením odměny exekutorky došlo k neoprávněnému odnětí majetku povinných. Překročení odměny o 1 500 Kč (+ DPH) mohlo pro povinné představovat citelnou újmu. Kárně obviněná jednala také v rozporu s obecnými povinnostmi stanovenými v § 46 odst. 1 exekučního řádu a čl. 5 etického kodexu, podle kterých exekutor jedná svědomitě a pečlivě a dbá ochrany práv účastníků řízení.

Závažnost jednání

72. Nesprávné určení výše odměny ve výzvách k dobrovolnému splnění kárný senát vyhodnotil jako jeden pokračující delikt, neboť všech sedmáct dílčích porušení zákona bylo vedeno jednotným záměrem naplňujícím skutkovou podstatu stejného deliktu, bylo provedeno stejným způsobem a spojeno blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2012, čj. 14 Kse 7/2012 – 70, ze dne 21. 4. 2015, čj. 14 Kse 1/2015 – 47, nebo rozhodnutí čj. 15 Kse 1/2015 – 48; srov. též § 116 trestního zákoníku). Předmětný skutek je vymezen ve výroku I.a tohoto rozhodnutí.

73. Obdobně je třeba považovat za jeden delikt nesprávné určení výše odměny ve třech příkazech k úhradě nákladů exekuce vydaných exekutorskou kandidátkou (skutek vymezený ve výroku I.b tohoto rozhodnutí). Jeden delikt tvoří také nesprávné určení výše odměny v pěti příkazech k úhradě nákladů exekuce vydaných kárně obviněnou (skutek vymezený ve výroku I.c tohoto rozhodnutí).

74. Kárný soud považuje všechny tři skutky za „prosté“ kárné delikty, nikoliv závažné kárné delikty, jak navrhoval kárný žalobce. Výše újmy vzniklé povinným v důsledku jednání kárně obviněné a jejich zaměstnanců nebyla zanedbatelná, ale ani výrazně vysoká. Kárně obviněná se neoprávněně obohatila v celkem 7 exekučních řízeních, v nichž povinní splnili podmínky § 46 odst. 6 exekučního řádu (sp. zn. 115 Ex 845/14, sp. zn. 115 Ex 1030/14, sp. zn. 115 Ex 1590/14, sp. zn. 115 Ex 1626/14, sp. zn. 115 Ex 1720/14, sp. zn. 115 Ex 1951/14 a sp. zn. 115 Ex 2103/14), tedy celkem o tj. 10 500 Kč + DPH. Jak již soud výše podotkl,

u skutku vymezeného ve výroku I.a nedošlo k faktickému neoprávněnému odnětí majetku, přesto společenská nebezpečnost skutku nebyla natolik nízká, že by vůbec nezakládala kárný delikt.

75. Jako přítěžující okolnost kárný soud hodnotí skutečnost, že kárně obviněná nedoložila k výzvě ministerstva ze dne 2. 6. 2015 žádný exekuční spis, v němž by byla výše odměny určena v souladu s § 46 odst. 6 exekučního řádu ve spojení s § 6 odst. 3 a § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu. Na tuto výzvu kárně obviněná reagovala sdělením ze dne 12. 6. 2015: „*Tak jak jsem Vám sdělovala při našem osobním setkání při provádění kontrole dne 17. 3. 2015, nebyla odměna před provedenou kontrolou snižována.*“ Lze se proto legitimně domnívat, že k nesprávnému postupu při vyčíslování minimální odměny v případech dobrovolného splnění docházelo nikoliv ojediněle, ale že se jednalo o běžnou praxi. Byť za skutky konkrétně neoznačené a neprokázané kárným žalobcem soud kárně obviněnou netrestá, zjištěné skutečnosti nasvědčují systémovým nedostatkům při řízení exekučního úřadu a výkonu exekuční činnosti.

76. Naopak předchozí výtka udělená kárně obviněné ministerstvem dne 23. 4. 2012 nezvyšuje závažnost jednání, protože nebyla důvodná. Ministerstvo vytklo kárně obviněné nesnížení odměny pod částku 3 000 Kč ve výzvě ze dne 22. 11. 2010. V období od 1. 11. 2008 do 29. 2. 2012 však byl takový postup s ohledem na tehdejší znění § 11 odst. 1 písm. a) exekučního tarifu zcela legitimní a nezakládal kárné provinění.

77. Za do určité míry polehčující okolnost soud považuje postup kárně obviněné po provedení kontroly ministerstvem, kdy kárně obviněná podle svého vyjádření ze dne 20. 5. 2015 považovala za správné respektovat názor ministerstva a vydala pokyn k rozesílání výzev k dobrovolnému splnění povinnosti se sníženou odměnou ve výši 1 500 Kč. Tato snaha o nápravu však byla směřována pouze do budoucna. Kárně obviněná netvrdila, ani neprokázala, že částky, o které se protiprávně obohatila, vrátila povinným (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 15 Kse 1/2015 – 48, nebo čj. 14 Kse 1/2015 – 47). Soud jí proto klade k tíži, že svá pochybení, resp. pochybení svých zaměstnanců dosud nenapravila.

78. V průběhu jednání před kárným soudem kárný žalobce zpochybnil tvrzení kárně obviněné o přijetí opatření k nápravě po kontrole provedené ministerstvem. Své tvrzení opřel o protokol z kontroly ze dne 16. 10. 2015, sp. zn. 40 Spr 1115/2015, kterou provedl v sídle úřadu kárně obviněné dne 23. 9. 2015. Obvodní soud pro Prahu 4. Při kontrole obvodní soud zjistil, že dne 9. 4. 2015 zaměstnanci kárně obviněné vydali v exekučních řízeních vedených pod sp. zn. 115 Ex 203/2015 a sp. zn. 115 Ex 228/15 výzvy ke splnění vymáhané povinnosti, v nichž vyčíslili odměnu za exekuci v nesnížené výši, přestože by odměna musela být snížena pod 3 000 Kč v případě splnění podmínek § 46 odst. 6 exekučního řádu.

79. Podle kárného soudu toto zjištění nezpochybňuje obhajobu kárně obviněné o přijetí opatření k nápravě. Protokol z kontroly provedené ministerstvem dne 17. 3. 2015 byl vyhotoven dne 13. 5. 2015. Teprve tímto protokolem ministerstvo informovalo kárně obviněnou o zjištěných nedostatcích a jejich hodnocení. V reakci na tento protokol kárně obviněná ve svém vyjádření ze dne 20. 5. 2015 informovala ministerstvo, že vydala pokyn ke změně nesprávné praxe týkající se výzev ke splnění povinnosti. Pokud byly zjištěny nedostatky týkající se období, které předcházelo vyrozumění kárně obviněné o výsledcích kontroly, nelze z nich dovozovat, že kárně obviněná nezohlednila výsledky kontroly ve své následné činnosti.

80. Zároveň soud zohlednil svou předchozí judikaturu, podle níž nesprávné určení výše jednotlivých položek nákladů exekuce představuje nedostatky do určité míry administrativního charakteru (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 14 Kse 1/2015 – 47).

81. Jednání kárně obviněné soud vyhodnotil jako kárný delikt, spočívající v porušení povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory kárně

obviněnou (§ 116 odst. 2 exekučního řádu), resp. porušení povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory zaměstnanci kárně obviněné ve spojení se selháním řídicí a kontrolní činnosti kárně obviněné [§ 116 odst. 4 písm. a) exekučního řádu].

Sankce

82. Kárný žalobce navrhl, aby byla kárně obviněné uložena pokuta ve výši podle uvážení kárného soudu.

83. Kromě výše popsaného zhodnocení závažnosti deliktu soud zohlednil také skutečnost, že kárně obviněná nebyla dosud kárně trestána, orgánem Komory ani kárným soudem.

84. Po zvážení všech rozhodujících kritérií spoluurčujících povahu a závažnost kárného deliktu, tj. významu chráněného zájmu, jímž je zájem na řádném výkonu svěřené pravomoci soudních exekutorů, osoby kárně obviněné, a míry jejího zavinění, kárný soud uzavřel, že přiměřeným kárným opatřením v posuzované věci je pokuta podle § 116 odst. 9 exekučního řádu ve výši 10 000 Kč. Kárný soud má za to, že uložené kárné opatření vystihuje všechny okolnosti případu a přispěje k vyšší motivaci kárně obviněné k řádnému výkonu funkce soudní exekutorky.

85. Pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol 15082015.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2016

JUDr. Jan Passer
předseda kárného senátu